

[Margrete Auken]

Det vil være strategisk rigtigt at arbejde for, at Nordisk Ministerråd i forbindelse med sessionen i Helsingfors udtrykker støtte til det irske forslag, i det mindste med hensyn til Windscale/Sellafield og Dounreay. Det vil givet påvirke forhandlingerne i Pariskommissionens tekniske arbejdsgruppe (TWG) i marts og arbejdet op til kommissionsmødet i juni.

Ministeren bør i øvrigt overveje udarbejdelsen af en selvstændig dansk eller nordisk vurdering af, hvad der er den bedste tilgængelige teknologi til behandling af brugt atomaffald og til oparbejdning af brugt atomaffald. Som bekendt har den svenske regering nu taget afstand fra oparbejdning som en løsning på problemerne med det brugte atombrændsel fra kraftværkerne.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg kan bekræfte, at Danmark har støttet det irske forslag til Pariskommissionen om en stramning af rekommandationen vedrørende radioaktive udledninger til havet, således som det jo fremgår af begrundelsen for spørgsmålet.

Jeg kan i øvrigt bekræfte, at det fortsat vil være den danske politik at støtte det irske forslag. På mødet i Nordisk Ministerråd i næste uge vil de nordiske miljøministre drøfte spørgsmålet om en fælles nordisk reaktion over for de britiske myndigheder vedrørende planerne om udbygningen af oparbejdningsanlægget i Dounreay.

I forbindelse med den diskussion vil jeg over for mine nordiske kollegaer rejse spørgsmålet om de nordiske landes støtte til det irske forslag i Pariskommissionens fremtidige arbejde.

Margrete Auken (SF):

Tak for svaret, som jeg måske er lidt mere valen over for.

Den danske politik kender vi, den har ikke været særlig god; den har været tilbageholdende, og den har i alt for høj grad fulgt briternes vurdering af, hvad »the best available technology« er for noget, og det er stort set deres egne fornyelsesprogrammer, de har kaldt sådan.

Det var godt at få en klar tilkendegivelse af, at det er det irske forslag, man støtter, men jeg synes, ministeren skal gøre sig meget

store anstrengelser for at få først og fremmest Sverige med her. Her er Island for en gangs skyld på plads, oven i købet i fysisk forstand på plads. Det plejer de ikke at være.

Det er altså en sag, der har optændt Norge og Island, fordi Dounreay kommer. Det, jeg spurgte om, drejer sig faktisk ikke om Dounreay. Det drejer sig om Sellafield og la Hague først og fremmest, og det er Sellafield og la Hague, vi snakker om her, der skal bruge den teknologi, som de kvier sig ved, Frankrig, fordi de er imod kontrolforanstaltninger, og briterne, fordi de er imod overhovedet at gøre noget som helst.

Jeg vil bede ministeren her love, at Danmark forbereder et nordisk forslag om muligt, men i hvert fald støtter det irske forslag. Jeg tror også, det skulle være muligt at få det nordiske med, at vi får en klar melding om, hvorfor Sverige ikke er med, hvis Sverige ikke er med på den her sag, og at vi ikke lader os vælte af, at Irland har taget munden vel fuld og sagt alle a-anlæg, men at vi siger: o.k., alle atomoparbejdningsanlæg i Europa, for det er jo det, det drejer sig om, så Sverige ikke har den undskyldning for at kravle ned under bordet, når den her beslutning skal tages.

Altså en tilkendegivelse fra ministeren om, at vi så vidt muligt i næste uge i Helsingfors får en klar fællesnordisk melding om støtte til det irske forslag og ikke den engelske definition af det irske forslag, og det er altså på teknologi og ikke en protest mod Dounreay, som jeg deler og meget gerne støtter ministeren i at lave. Nu er vi inde på at eliminere og fjerne radioaktive udledninger fra den fantastiske miljøskandale, som Windscale er.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal være meget opmærksom på den svenske holdning, men jeg har ikke for vane at love noget på andres vegne, før jeg har talt med dem om det. Jeg kan love, at jeg skal gøre, hvad jeg kan for at overbevise dem om det fornuftige i, at vi får et fællesnordisk forslag.

Margrete Auken (SF):

Der var én ting til, som ministeren også som følge af mit spørgsmål burde markere, og det er, om man vil overveje at lave en selvstændig nordisk vurdering af, hvad »den